Cuttlefish Optimization

Michał Wróblewski

1) Dane wejściowe:

- liczba populacji komórek zmienna 'Populacja'
- maksymalna wartość zmiennych dla regulatora PID zmienne:

```
'max_kp','max_Td', 'max_Ti'
```

- liczba iteracji do wykonania przez algorytm – zmienna 'iteracje'

2) Dane wyjściowe:

- najmniejsza wartość wskaźnika ISE oraz odpowiadające jej parametry regulatora (kp,Td,Ti) – wektor 'best cells'[wartość wskaźnika, kp, Ti, Td]

3) Dane przejściowe:

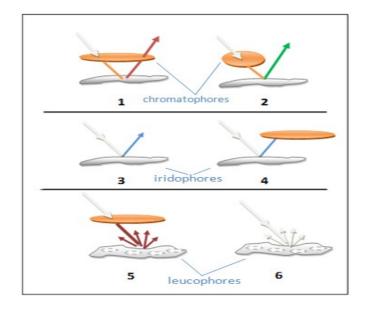
- macierz 'Cells' zawiera dane na temat populacji komórek
- macierze PierwszaGrupa, DrugaGrupa, TrzeciaGrupa, CzwartaGrupa reprezentują członków populacji należących do odpowiednich grup podzielonych wg algorytmu
- zmienna 'reflection' oraz 'visibility' służą do generowania nowego rozwiązania symulowanego wg algorytmu
- temp_points jest zmienną używaną do symulacji układu z regulatorem, jest równa sumie dwóch poprzednich zmiennych('reflection' + 'visibility')
- wektory wkp, wti, wtd są zbiorem wszystkich punktów, które zostały sprawdzone przez algorytm , używane do podglądu jako wykres na koniec programu
- średnia wartość parametrów kp,Ti,Td regulatora w danym momencie

4) Działanie algorytmu:

Algorytm zainspirowany działaniem zmiany koloru skóry przez Mątwe (ang. Cuttlefish). Na działanie całego algorytmu składają się dwa procesy:

- odbicie(ang. Reflection) symuluje zjawisko odbicia światła
- widoczności (ang. Visibility) symuluje aktualną widoczności Mątwy wg obecnie obranego wzoru .

Za zmianę koloru odpowiadają komórki : chromatofory(ang. Chromatophores), Iridofory (ang. Iridophores), Leucofory (ang. leucophores). Cała populację komórek dzielimy na cztery grupy – w zaimplementowanym algorytmie podajemy rozmiar populacji. Poszczególne grupy szukają najlepszego rozwiązania bazując na interakcji komórek Mątwy.

Pierwsza grupa pokrywa przypadek 1 i 2 – jest to szukanie globalnego minimum. Druga przypadek 3 i 4 – działo jako przeszukiwanie lokalne. Trzecia przypadek 5 – szukanie wokół najlepszego dopasowania dotychczas, również jako przeszukiwanie lokalne, natomiast ostatnia, czwarta – przypadek 6 – jest to druga grupa realizująca przeszukiwanie globalne. Po zainicjowaniu populacji i podziale na grupy, przez wyznaczoną liczbę iteracji w pętli wykonywane są przeszukiwania przez z każdą z grup wg odpowiednich równań.

Nowe rozwiązanie jest wyznaczane zgodnie ze wzorem:

Poszczególne grupy wyznaczają powyższe składowe w odpowiedni sposób symulujące działanie komórek Mątwy.

Grupa Pierwsza:

Odbicie = R*G1[i].Zmienna[j]

Widoczność = V*(Najepsze rozwiazanie.Zmienna[j] – G1[i].Zmienna[j])

Grupa Druga:

Odbicie = R*Najlepsze rozwiazanie.Zmienna[j]

Widoczność = V*(Najepsze rozwiazanie.Zmienna[j] – G2[i].Zmienna[j])

Grupa Trzecia:

Odbicie = R*Najlepsze rozwiazanie.Zmienna[j]

Widoczność = V*(Najepsze rozwiazanie.Zmienna[j] – Średnia zmiennch)

Grupa Czwarta:

Odbicie = rand*maksymalna_wartosc_zmiennej

Widoczność = 0

Gdzie, G1[i] i G2[i] to i-ty reprezentant odpowiedniej grupy. Każda komórka zawiera trzy zmienne do regulatora PID : kp, Ti, Td, które są zaimplementowane jako G1[i].Zmienna[j]. R i V są zmiennymi służącymi do nadawania wag składnikom nowego rozwiązania.

5) Schemat blokowy algorytmu

- r1, r2, v1, v2 są współczynnikami do generowania zjawiska odbicia i widoczności
- ftiness odpowiednik wskaźnika ISE
- brak kryterium zatrzymującego, nie wiemy do jakiej wartości dąży minimum, szukamy go, zatrzymanie po określonej liczbie iteracji

